

- **Po pierwsze**, Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji na tej podstawie, że Aquatis posiadał inny stopień świadomości działania kartelu w porównaniu z innymi uczestnikami spotkań FNAS we Francji. Jednakże zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zróżnicowanie stopnia świadomości uczestników kartelu nie powinno prowadzić do stwierdzenia, że jednolite i ciągłe naruszenie w ogóle nie miało miejsca, ale co najwyżej do ustalenia, że naruszenie zostało popełnione w części oraz — prawdopodobnie — do obniżenia wysokości grzywny.
- **Po drugie**, stwierdzając nieważność całości decyzji w odniesieniu do Aalbertsa i jego dwóch spółek zależnych w sytuacji, gdy stwierdzenie nieważności części tego aktu byłoby najbardziej odpowiednim rozwiązaniem w świetle orzecznictwa, Sąd przekroczył zakres swych kompetencji.

Wreszcie trzeci zarzut odwołania ma również charakter zarzutu ewentualnego. Podniesiony został na wypadek oddalenia przez Trybunał pierwszego i drugiego zarzutu odwołania, w odniesieniu do obliczenia grzywny dla spółek Simplex i Aquatis w pierwszym okresie, w razie uznania, że naruszenie w drugim okresie w ogóle nie zaistniało. Komisja twierdzi, że stwierdzenie nieważności art. 2 lit. b) ppkt 2) decyzji nie zostało uzasadnione oraz że jeśli Sąd zastosował tzw. pułap 10 % określony w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, orzekł ultra petita i naruszył zasadę kontradiktoryjności, a w konsekwencji także prawo do sprawiedliwego procesu, gdyż kwestia ta nie była omawiana w trakcie postępowania pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-297/11)

(2011/C 238/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Chatzi-
gianni i A. Margeli)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka, nie opracowując planów gospodarowania wodami w dorzeczu (zarówno w odnie-

sieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na terenie Wspólnoty jak i międzynarodowych obszarów dorzeczy) do dnia 22 grudnia 2009 r. i nie przekazując Komisji kopii planów gospodarowania wodami w dorzeczu do dnia 22 marca 2010 r. uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 ust. 1-3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. Ponadto stwierdzenie, że nie wszczynając procedur dotyczących informowania społeczeństwa i konsultacji w przedmiocie planów gospodarowania wodami w dorzeczu do dnia 22 grudnia 2008 r. Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) wspomnianej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, na podstawie art. 13 ust. 1-3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej państwa członkowskie miały obowiązek opracowania do dnia 22 grudnia 2009 r. planów gospodarowania wodami w dorzeczu (zarówno w odniesieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na terenie Wspólnoty jak i międzynarodowych obszarów dorzeczy) i przesłania ich Komisji do dnia 22 marca 2010 r.

Z okoliczności przedstawionych do tej pory Komisji przez Republikę Grecką wynika, że to państwo członkowskie nie opracowało dotychczas żadnego planu gospodarowania wodami w dorzeczu (ani w odniesieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na terenie Wspólnoty ani międzynarodowych obszarów dorzeczy) oraz że nie przekazało Komisji odnośnych kopii. Komisja Europejska dochodzi na tej podstawie do wniosku, iż Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 13 ust. 1-3 i 6 wspomnianej dyrektywy oraz na podstawie art. 15 ust. 1 tejże dyrektywy.

Po drugie, na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) rzeczony dyrektywy państwa członkowskie miały obowiązek poddania planów gospodarowania wodami w dorzeczu konsultacjom publicznym do dnia 22 grudnia 2008 r.

Z okoliczności przedstawionych do tej pory Komisji przez Republikę Grecką wynika, że procedury te nie zostały dotychczas wszczęte. Komisja dochodzi na tej podstawie do wniosku, iż Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy.